

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кор.
 на пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 а. місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудня.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Харунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше напередне застережене. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Щира сповідь руского посла.

(+) Звичайно вважають в світі політику наукою, котра вчить закривати свої думки і змаганя, щоби тим способом противникови не виявити чи то своєї слабкої сторони, чи то щоби не дати йому наперед оружя в руки, яким би він міг поборювати свого суперника. Політика має багато схожости з грою в карти. Коли грач уміє зберегти холодну кров, коли бодай на позір зуміє суперникови показати, що у него сильна карта, то дуже часто із слабою картою при справній грі зуміє побідити сильнішого суперника, хиба що має таку добру карту, що може її відразу виложити. Отже й в політиці тактика наказує звичайно, не перехоплювати ся наперед, не виявляти своїх думок і замірів, наколи ще не знає ся добре ані своїх сил, ані сили противника. Лише сильному партнерови і в грі, і в політиці, і у воєннім бою можна іти совсім отверто, а коли робить ся бундючну позу в незовсім ще певнім положеню, тоді можна собі наклікати нераз великого лиха, а бодай не-малого клопоту.

Одначе не всі політики придержують ся зазначеної в горі тактики, а не-

раз відкривають зовсім щиро і отверто свої думки, викладають, так сказатиб, свої карти відразу. Сею дорогою пішов нововибраний посол до держ. ради п. Вячеслав Будзиновский і висповідав ся зовсім щиро із своїх думок і замірів всепольському редакторови Slowa. В полудневім виданю всепольского дневника з середи находимо просторо подану розмову п. Будзиновского з редактором Slowa і припускаємо, що ся сповідь передана вірно редакцією, позаяк висловлені там погляди зовсім згідні з відомими загально змаганями і засадами п. Будзиновского. А погляди ним там висловлені лише potwierджують се, що ми позавчера висказали у вступній статі п. з. «Склад і характер руского заступництва парламентарного».

Ми не сумнівали ся, як і п. Б. не сумнівав ся, що вибрані рускі послы утворять «Руский клуб», що до него приступлять радикали а що двох руских соціялістів піде до клубу соціялістичного. Але ми висловили великий сумнів, чи москвофільські послы вступлять до руского клубу, так само, як сумнівав ся п. Б. іменно з огляду на Маркова і Глібовицкого, котрі виразно признають ся до обединенія з Москалями, отже властиво не в Русинами. П. Будзиновский виразно зазначує, що він і більшість

руских послів буде противна прийнятю їх до руского клубу.

Ми вказали також на крайний напрям більшости вибраних послів і на такий напрям усеї виборчої акції та зазначили, що розмежене між рускими націонал-демократами а радикалами, між радикалами а рускими соціялістами і вказане різниць програмових є майже неможливе, так все одно з другим зливає ся. Погляд наш potwierджує зовсім рішучо і виразно п. Будзиновский, бо каже ясно: «Ми підемо в кождім разі разом з соціялістами, бо властиво наша програма а програма соціялістів є та сама».

Се дуже щира і ясна сповідь і за се можемо п. Будзиновскому бути лише вдячними, що не таїть сего, що й інші его товариші думають, лише не так виразно і ясно висловлюють. Тепер ми лише раді би знати, яке становище супроти сеї щирої сповіди займуть рускі послы-святченики, чи они при таких обставинах також вступлять до сего руского клубу і будуть іти разом з соціялістами, бо додати треба, що п. Б-ий зазначив, що его погляди поділяє значна часть его товаришів, о чім ми не сумнівали ся.

В дальших виводах висловив п. Б.,

Готарга Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

Пані Меренбург дивила ся з свого місця на веселу гру. Та нараз перебігло по ній якесь чуте, наче тілесний біль. Її огорнула туга пекуча й грижуча держати таке рожеве тільце на своїх руках; притиснути уста до біленького личка, піднести прутчасте, радісне дитя, з ним сьміяти ся, шаліти в одурюючім, щасливім воздуху. — Ніколи в цілім моім житю! — перебігло в її гадці. Їй було так, як тому жебракови, що відганяють его від порога дому, де сьвяткують, тішать ся, танцюють, де є всі веселі.

Вона ішла наче в сві по покоях, через цілу сю громаду буйно обставлених і окрашених просторів, та вони здавали ся їй пустими. Жаден відгомін від тих стін, жаден усьміх діточий, жаден плач діточий, ніде не чути голосу чалапкаючих, біжучих, замотаних ніг діточих.

І так нині, завсїгди, вічно. По ній перебіг якийсь ляк, якийсь дроз, вона упала на найближше крісло, сховала лице у руки й плакала.

З часом успокоїла ся. Сильне зворушене ставало щораз слабше й слабше, животіло лиш тихесенько й зникло. Але в її душі позістало болесне чуте, біль гейби від рани, якої не можна доторкати ся.

Так сиділа вона довго, понурена сама в собі, з гадками, які приходили й зникали, які відкривали їй ціле дотеперішнє житє з усіми надїями, оживанями без радости й щастя. — Ми маємо сні — думала гірко. — Дурні, сьмішні сні. Як збудимо ся, то ми як дурненькі діти, що їх — можна оманювати й ошукувати.

Вона стала, подумала на свою хусточку й легонько потирала свої віі. — Щоби він не пізнав, — упоминала себе. Він такий, як *comme il faut*, коректний, він не може стерпіти жадного плачу.

— Я також дитинна, — глузувала з себе, — цілком дитинна й дурна. Маю чоловіка, що мене любить і пестить...

гарне мешканє... богатство, добре житє! Шож бракує мені?

— Ах! — зітхнула й стиснула руками з сумнівом свої виски.

Сейчас усїла. Чи ніхто не кликав? Вона наслухувала.

Єще раз... єї імя. Цілком виразно. Се виходило від першого покою.

Вона пішла напротив голосу по мягких коверах, в котрих грязла нога. Так він відходив від отвертого вікна, перед яким передше стояла. Тепер знова.

Кількома кроками прийшла й стала на середині покою. Вона налякала ся: єї зір спостеріг пана Гольбера, що стояв в огородці з піднесеною головою, трошка віддалений від вікна. Вона приступила ближше до вікна, й побачила також свого чоловіка під самим вікном, що намагав ся глянути до середини.

(Дальше буде.)

що програмою руских послів є на р о д н а а в т о н о м і я і утворенє в рамах Австрії рускої народної області (етнографічної провінції), що з інших стороництв рускі послі ішли би хиба з Німцями (ту очивидно мав на думці радикалів і людовців німецких) і з польськими людовцями, а польському колу виповідає в і ч н у в і й н у, хиба щоби з Русинами заключили угоду і дали се, чого Русини домагають ся, хоч се уважає неможливим. Заповідає дальше поправленє виборчої реформи, рускі народні і середні школи та університет. Поки всего того держава не сповнить, будуть рускі послі вести беззглядну опозицію, не перебираючи в способ а х.

На останку зазначає, що й з сионістами будуть лучити ся рускі послі, наколи ті будуть так поступати як досі, отже в такім случаю будуть союзниками Русинів.

Російська державна рада.

Державний савєт, який за заведенєм думи став справувати функцію вищої парламентарної палати, в роді австрійської палати панів, проявляв до тепер так мало діяльності, що немов забув загал про єго єствованє. Тепер ось дала ся державна рада знати про себе проєктом реформи свого сената. Сей проєкт і вигляди єго здійсненя представляє »Рада« ось як:

Нераз вже зазначало ся, що дума заступила собою якось все, що окрім неї на все инше люди мало або й зовсім не зважають. Наприклад, за весь час житя першої думи а потім вже і другої довго не зважали на державну раду, а як що й згадували про неї, то не инакше, як жартуючи з єї сну та дримоти, з яких вона ніколи не виходить. Останнімиж часами і державна рада почала частійше нагадувати за себе і що далі то частійше вона се робити ме, бо незабаром до неї на розгляд переходити муть закони, що складе і ухвалить дума. За перші три місяці державна рада по своїй волі заходила ся коло розгляду і обміркованя тільки одного законопроєкту що до реформи сената. Зпоміж більш як двох сот членів державної ради всеж таки знайшло ся 51 таких членів, що порішили в раді державній справу про реформу сената, і то не всего, а тільки одного першого департаменту в нїм. В сенаті, як і по всіх інших так званих »учрежденіях« у Росії давно вже час зробити коренні реформи, але згадані висше 51 членів державної ради порішили питанє про реформу тільки одного департаменту в сенаті і ось через що. Першому департаменту в сенаті доручено два діла: 1) »охраняє силу законів« та »раз'ясняє смисль« їх і 2) доглядати, щоби вся адміністрація, починаючи з дрібних чиновників аж до губернаторів та міністрів чинила все по закону. Як бачимо, першому департаменту доручено два душе важні діла. Щоби він мав змогу справляти їх як слід, треба щоби над сенатом ніякого вишого, окрім тільки за-

кона, не було, щоби сенатори не корили ся ні перед ким, окрім закона та своєї совісти, — се раз; а потім, »раз'ясняє истинний смисль« законів може тільки той, хто знає закони і щось в їх тямить; знати закони і тямити в їх може тільки той, хто вчив ся тих законів та ще й не аби як. Се ті дві найголовнійші одежини, в яких сенат завсїгда повинен ходити і доглядати за ними, як за празниковими, щоби на їх не було й плямочки. З нашим же сенатом трапило ся таке, що обидві сі одежини скровно і не по мірці єму, і обидві здавна заплямлено. Над сенатом взагалі, а надто над першим департаментом єго поверх закону окрім генерал-прокуратора, тобто міністра юстиції, стоять мало не всі міністри і сенатори корять ся, особливо останніми часами, не законно, а волі міністрів поперед усього міністри юстиції, а за ним вже й иншим міністрам, що мають найбільшу силу.

Серед членів першого департаменту в сенаті дуже мало людей вчених та освічених: здебільшого се колишні губернатори та директори департаменту поліції, котрі мало ще тямлять в законах. Ось через що сенат останніми часами так низко впав, що навіть членам державної ради впало в око таке неформальне становище найвищої в державі інституції, котрій доручено стежити за такими важними справами.

Державна рада в засіданю 19. мая (2. червня) почала обмірковувати запропоновану реформу сената і хоч обміркованя ще не скінчило ся, а тягтиметь ся сього дня, а може ще й кілька днів, проте заздальгидь вже можна сказати, що навяд чи що вийде з єго. Проти реформи в сенаті востро виступив насамперед міністер юстиції, а за ним і багато членів державної ради. Міністер юстиції Щегловітов доводив, ніби наш сенат незалежний, ніколи в сьвітї ні перед ким не корив ся і стоїть так високо, що всю Европу беруть завидки, як стільки вона погляне на наш сенат. А славної памяти торішний міністер Дурново наіменував таку реформу першого департаменту революцією. Вважаючи на такі промови, трудно сподівати ся, щоби в державній радї знайшло ся стільки членів, що присталиб на реформу в сенаті, бо яка вона не єсть маленька, а всеж таки, якби її пощастило зробити, то бюрократія втерилаб хоч трохи змогу повертати закони, як »дишло, а се й її геть — то не на руку, бо тепер вона що разу як хоче змагати той чи инший незгодний їй закон, ховаєть ся за сенат, а по реформі першого департаменту робити се їй буде не так то зручно; а як иноді то й зовсім неможна.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Карпа; римо-кат.: Медарда еп. — В понеділок: руско-кат.: Никити еп.; римо-кат.: Торж. В. Сер. Іс.

— Пир в честь послів, який відбув ся вчера в реставрації і каварні »Народної Гостинниці« був величною і сердечною маніфестацією львівської громади для нових провідників народа. Триєстність великого числа позамісцевих гостей додавали тим більшого оживленя сему численному зборови. До стола засіло 140 осіб; прибуваючих послів витали оплесками. Довгий ряд промов розпочав, як господар пира голова львівського виборчого комітету др. Егвен Озаркевич, уділяючи голосу проф. Шухевичови, який іменем львівської громади повитав нових послів. У відповідь на се зазначив пос. Романчук, що мимо ріжниць віку і пересвідчень що до тактики, нові послі сповнять найкрасше свою місію, коли утворять єдний і карний клуб, бо з досьвіду може запевнити, що дехто з тих нових послів, яким вче не достає орієнтованя, може поїхати gross und wild до Відня, а повернути klein und mild. Посол др. Кость Левицький вказав на те, що завсїгда львівська громада несла на переді прапор народної роботи і борби. Теперішнім вибором перерідили ся ряди тих, що віддавали ся організаційній праці: нехайжеж громада подбає виповнити ті прогалини. — Пос. др. Стахура підніс, що позискавши мандат на самих окраїнах рускої землі, уважає себе за передню сторожу армії, якої головна сила стоїть над Дністром, а за два сторожа оперла ся аж об кавказкі гори. Пос. др. Колесса вказав на демократичні основи української справи, які виявили свою силу при теперішних виборах і закінчив віддеклямованєм прегарної поезії Уляни Кравченко. Відтак промовляв витаний оплесками о. Кальба з Соколівки, який прямо з золочівської тюрми приїхав до Львова. — Пос. др. Охримович підняв ся вівісекції душевного настрою нововибраного посла і гумористичними контрастами викликавав салви сьміху. Вкінци заявив, що мимо всякої непорядности нового посла, має в Бозі надію, що той посол сповнить своє завданє, бо він увійшов тудя не для кульбоярової політики, а зовсім задля чого иншого — чого наразі вче не можна означити зовсім ясно. — Пос. Старух вказав на героїство руских виборців, які кілька миль три рази спішили до виборчої урни о чорнім хлїбі, забираючи з собою старців і калік, а навіть недужих на веретах несучи для сповненя виборчого обовязку. А одним з товчків до тої небувалої карности народної було завзяте против москвофілів, які своєю киринею загрожували нашій мандаті і бажали занаястити українську справу. — П. Драган, господар з Сокальщини виступив з рівноуж силою против кацапских ренегатів, з якими належить вже раз зробити лад. — Пос. Будзюновский, немов для задокументованя влучности уваг пос. Романчука зачав балакати дуже »gross und wild« а з єго слів, як і з ранішної абсенції на нараді ширшого комітету виходить, що не багато буде з него потіхи в українськїм клубі. — Промовляли вче п. Бушко, господар, п. Козяк в імени тов. »Сила« для львівських слуг і зарібників, проф. Копач, проф. Галуциньский, п. Демків в імени львівських ремієників, ред. Лопатинський, п. Крет, господар і вкінци др. Озаркевич. Не диво тому, що пир, який розпочав ся був о 1/2 10 год, закінчив ся аж коло 2. год вночи, а поміж численні промови влітала народні гимни селяньска банда малехівського »Сокола«, які підхоплювали всі присутні і в величїм хорі лучили ті згуки в один могутний акорд одушевленя.

— 3і Стрия В неділю дня 9. с. м. о. 8. год вечером відиграє аматорский кружок »Міщанської Бєсїди« в салі Народного дому» отєї три одноактові штучки: »Тато на заручинах« Цеглинського, »Два домики і одна фіртка« Лотоцкого і »Настоящі« Бобикевича». — Цїни місць: крісла по 1-40К, 1К і 80 с, партер 50 с, галєрия 30 с.

— 3 Перемишля. П-на Марія Сїяк, артистка-співачка, уряджує в Перемишля дня 9. с. м. концерт, в якого програму входять твори найвизначнійших сьвітових композиторів.

— В Раві рускій відбудуть ся заг. збори

„Народного Дому“ не, як заповіджено, в по-неділок, але ві второк дня 11. с. м.

— **3 рускої гімназії у Львові.** Вступні іспити до I. класи академічної рускої гімназії у Львові зачнуть ся дня 5. липня с. є в п'ятницю о год. 3. по полудни. Родичі і опікуни мають зголошувати своїх синів зглядно пупілів до того іспиту в четвер дня 4. липня і в п'ятницю дня 5. липня до 11. години перед пол. Пізнійші зголошення в с'ім речинци с. є перед феріями не можуть бути узгляднені. При зголошеню в канцелярії дирекції треба предложити свідощтво укінченої 4. класи школи народної (приватисти с. в ученики, котрі до того іспиту приготували ся приватно, суть від тооо обовязку увільнені), метрику хрещеня і посвідченє щепленої віспи.

Іспит учеників-приватистів і тих, що за призволом п. к. ради шкільної краввої можуть перед феріями здавати вступний іспит до кл. II.—VIII., зачне ся дня 25. червня о 8. годині рано. Зголосити ся треба день наперед в дирекції і вказати ся свідощтвом моральности.

— **Відгомін студентської голодівки.** Преса цілого світа писала в своїм часі про голодівку наших студентів у львівській в'язниці, а при тім і про характер львівського університету. Становиско заграничних часописей в тій справі залежало від жерела, з якого они інформували ся. Бувало і таке, що одна і та сама газета раз признавала справедливості Русинам, другий раз брала в оборону противника. Таке стало ся і з німецьким триденником „Der Beobachter“, що виходить в Курітибі в Параві. В другій статі про голодівку львівських студентів автор, якийсь Ф. Баєр, паплів на основі реляцій польських газет тільки неправди, що курітибські Русини чули ся приневолені забрати слово і пояснити ту справу. Поясненє то появило ся в Beobachter-і з дня 8. мая с. р. з підписом п. Івана Коцюмбаса, яко голови читальні „Просьвіти“ в Курітибі. П. Коцюмбас подає в коротких словах історію львівського університету, описує причини, які спонукали руске студентство до оборони своїх прав на університеті у Львові і дальші події з арештованєм та з примусовим визволенєм руских студентів з в'язниці. Поясненє в недовге, але вірно інформує чужинців про послідні університетські події у Львові.

— **Іспит в музикально-драматичній школі М. Лисенка в Київі,** як доносить „Рада“, відбувався оноді. В тій школі учить співу п. Мишуга. Дня 2. с. м. складало іспит 12 учеників і учениць п. Мишуги. Іспит був публичний і відбувався в „Народній аудиторії“. Справозда-

вець „Ради“ з одушевленєм висловлює ся про школу д. Лисенка і зазначає, що ні в одній з київських шкіл музичних не стоїть наука співу так високо, як в тій школі. Є се заслугою д. Мишуги. Як свідомий Українець, великий маестро, викладає свою науку українською мовою і вчить своїх учеників співати не тільки по італійски і по російски але і українських пісень. Про методу науки співу п. Мишуги пише справоздавець ось як: Кождий учень спершу розповідав, у чому суть школи, а потім на різних прикладах поясняв, чого можна досягнути в співі сією школою. Се був такий співацький екзамен, на якому не було нічого незрозумілого, таємничого, де все було ясне, отверте і зрозуміле. В лекціях Мишуги спів, співацька штука підняла ся на найвишшу ступінь, на рівень більш-менш точної науки, найтемінійші речі в співі стали ясними, зрозумілими. Він каже, що спів то є продовжена мова і через те, що є в мові, те повинно бути і в співі: мова складає ся з речень, реченя зі слів, слово із сполучених складів, а склад із злучених гласних і согласних. Для ясности мови всі елементи її повинні чути ся виразно; те саме потрібне і для співу. Перш усього ученик повинен дати ясну гласну, потім уміти злучити її з согласною, далі іти до слова до реченя і до співу, як продовженої мови. В співі кожде слово повинно вимовляти ся окремо, а склади у слові повинні лучити ся у купу. Перше ніж співати, треба научити ся читати відповідно сказаному. Повстає питанє, як виконати се так, щоб голос був вокально приемний. Для того треба співати тільки частиною голосу кінцем его, дотикаючи ним в передні верхні зуби і весь час тримаючи его на сій точці. Щоб се виконати, треба працювати не одною діафрагмою, але опираючись на діафрагму, набирати воздуха повні легені. Горло треба відкривати як до позіханя, і струю воздуха випускати дуже помалу. Звук треба направляти з голосової щілини, з голосових струн, просто на зуби, поминаючи горло, язик і м'яку частину піднебєня, а потім, ударивши его об зуби, відбивати в наружу... Звук через се усплює ся носовим резонансом. Завдяки такий постановці голосу, завдяки прилеглості до зубів і носовому резонансу звук набуває сили, краси та привабливости і навіть шепіт лунає скрізь по салі.

Diminuendo на гласній робить ся так, що зменшуючи видиханє, гласну випирають ще більш внаружу і поширяють її, тоді гласна не зникає навіть при шепоті. Ілюстрація усього сего у виконаню учнів була дуже гар-

на. Кождий ученик дав усе гласні а, е, і, о, у, и, на всій гамі так, що було видко, що звук справді дотикає ся одної точки і ніколи з неї не сходить. Рівність в дияпазоні і критість тону однакова у всіх голосів і на всіх реєстрах. Верхні ноти співають ся так легко, що здають ся далеко низшими, не помітно жадного напруження в горлі, бо горло не грає великої ролі в співі по сій школі. Трелі робили не тільки жіночі голоси, але й тенори та навіть і барітони на всіх нотах від низу до верху. У кождого ученика помітна була певність у власній умілости, розумінє самих підвалин співу, умілість найти у самих себе помилку, якаб вона малопомітна не була і поправити її.

— **Вшехпольська компромітація.** Арештованого оноді пароха Соколівки о. Володимира Кальбу випущено з в'язниці, бо показало ся, що арештований селянин Кізь, якого він мав намовити до нападу на виборчого комісаря Слопецького був в часі нападу в церкві, що посвідчили многі свідки.

— **В справі признаня жидівської народности.** Депутація, зложена з слухача прав Кравса і слухача філософії д-ра Зомерштайна, була оноді у ректора львівського університету, д-ра Гризєцького, а друга депутація, в якій склад входили техніки Чачкес і Зайдеман, була у ректора львівської політехніки, проф. Сирочинського, з просьбою о відступленє салі на віча жидівських академиків. Оба ректори згодили ся на урядженє віч в мурах університету і політехніки, а ректор Гризєцький заявив депутатації, що в справі признаня жидівської народности на університеті вислав прихильний меморіал до міністерства просьвіти. Віче на університеті буде в понеділок дня 10. с. м. а на політехніці дня 14. с. м., оба о 7. год. вечером.

— **Огні.** Дня 21. с. р. вибух огонь на фільварку в Тарнаві, борцівського повіта, власности Іздора Вайсгліса. Огонь знищив 3 стаїні, стодолу, 3 шопи і помещканє економа, загальної вартости 6.000 К. Повисша шкода була обезпечена в краківськім товаристві асекураційнім на 20.000 К. Крім згаданих будинків знищив огонь ще й плоди землі та зняряди господарські, власність посесора того фільварку Саламона Гехта а то: 1 стирту шпениці, 2 стирту соломи, 120 кіп жита, 2 січкарні, 1 парову молотільню і багато інших знярядів рілничих, загальної вартости 25.940 К, з чого лиш одна парова молотільня була обезпечена на 3.000 К. Огонь був підложений невислідженим доси виновником. Акцією ратунковою заняв ся пожарний „Сокіл“ із сусідного села Давидковець, повіта чортківського; з місцевих

Матеріяли до історії зносин Галичан

39

з Буковинцями.

Ч. 28.

Лист із. Воробкевича до Олекс. Барвінського, писаний 13. (26.) лютого 1867.

Мій милій друже,
братечку єдиний!

Незабув я на тебе мої друже єдиний, передасть тобі твої любий брать Осипъ єдинъ листъ, щоби ся зновъ собі надъ моїми хмирними головку розбивавъ. Пославъ я тобі мою Мучиницю Черницю, ци мить жити, ци загине отъ тебе завеси. Якъ недобсталь отъ мене твої брат двоїхъ листовъ, то напиши мені, щоби мь почтою реклямувавъ — бо въ теперішнихъ часахъ и того надіяти ся можна. У другімъ листу пославъ я тобі і єдну въ музику уложену піснь Шевченька, а нині доставешъ и другу, якби тимъ я Вамъ прислужився дуже мене тішилобы. Старайтєся брать, въ Львові народний празникъ зробити и душу того правидника споманути, котра за правду и волю страдала и загбла! Т. Шевченько намъ проєвістивъ дорогу, онъ намъ зорвавъ зъ очеї густу заслону, онъ намъ показавъ шо наша мова здобна до виображеня найглібокшихъ чувствъ и найвишихъ гадокъ — вилчачимо и по смерти того, котрий намъ

много прислужився; вилчачимо его не лишъ споменками и панахидами, вилчачимо его, яко его щирі и вірні наслідники такими ділами щоби наша мова, наша дума-пісня чимъ далі краши розвивалась и щоби онъ сердешний и гробі нами утішилися. Пора вже брать, Вашъ алманахъ видавати, — богзна шо за часи ще настануть — а наша проповідка каже: куй залізо покіль горяче.

Бракують Вамъ може гроші? удайтєся до цілої нашої громади, кождий дасть сколько мога, щоби можъ слави діло зачати. Недобри булобы щоби наша молода громада, де выдаванє добрихъ Поєзій, Повістий и д. фондъ заснувала? Кождий, котрому поступъ и просьвіта на умі, кождий, въ котрого чєста и чєсна душа пожиртувавби свою хотъ скромну лепточку. Наша річ дуже тупо иде, часъ вже щоби болши жижни світу и Еуропі показалимъ. Зачиніть брать діло, а ми кождий васъ по зможности спомогати-мемо.

Просивъ ти мене, мій милій Олексеку Тобі мою біографію надослати. То дуже лєхки діло, скілка словъ и готово, бо бачъ проминула моя жижнь якъ далі кождого поповича-сиротинь, може лишъ у тимъ моя біографія отъ другихъ различаєтєся, щоби зівставъ вже у детинстві темновъ сиротою, безъ отца и матери. Но у другімъ згляді оно не таке лєхки, бо — якъ де небудь моя біографія, мое справидливи имя одрукуєтєся — то вже я й прирєстати мушу по русквій писати, бо

якби я о томъ мої придєстятлі довідалися, то горе мені, заразъ знайшлиби въ моїхъ зношеняхъ до Васъ якєсь приближеніє до Уній. У моєхъ вишнихъ властей я дуже добре назначений, и може у короткимъ часу Васъ зъ другого місця привитаю. Ти мені напиши братчеку нічого не боятєся ні мукъ ні секатуръ, то все добре и красни, но тра и подумати поки сонце зійде роса оче віпєть, а чоловікъ не самъ, маєтъ жини и любі діти; віръ мені Олексеку, що я всего, котри мені яко священнику вриділобы якъ огню стиржуся, а якби на мене ревизні напали якъ то у васъ дієтєся, віръ мені — хотъ у мене нічого підозрілого не нашлиби — я мѳгби на місці минутєся. Така моя натура — про то все я щирямъ и вірнимъ Русиномъ.

Подъ єгідою мого псевдонима я по руски пишу, оно мене закриває и хоронить отъ многихъ неприємностей. Щоби ся знавъ мою біографію, напиши тобі коротенько, лишъ тебе прошу ніякимъ способомъ її друкувати. Коли до кождихъ творѳвъ хочати якєсь придєловъє зробити, то можешъ при моїхъ або якуєсь критику тихъ творѳвъ, або щось помянути за мою передню діяльність, або що самі мислити — лишъ не мою біографію, но все Данило Млака.

(Дальше буде.)

селян не прийшов ніхто на поміч. — Дня 16. мая с. р. о год. 4. по полудни, підчас великої тучі вдарив грім в Щуткові, повіта чесанівського, в стодолу Ілька Лижника, внаслідок чого згоріли етодола, хата і стайня, загальної вартости 950 К, а шкода була необезпечена. — В суботу дня 1. с. м. згоріло 5 селянських загород, приналежних до Мостиск і 3 загороди сусіднього села Завади, котрі не були обезпечені. Кажуть, що огонь був підложений.

— **Надзв. заг. збори Читальні „Просьвіти“ на городецьким передмістю** у Львові відбудуться в суботу 8. с. м. о год. 6¹/₂ вечером. Порядок денний отсей: 1. Доповняючий вибір виділу 2. Внесена та запити. О численну участь на зборах всіх чл. членів просить — *Виділ.*

— **Реформа російської правописи.** З Петербурга доносять: Триста членів думи підписало і вислало до академії наук меморіял, в котрім доказують konieczність управильнення російської правописи в напрямі фонетичнім, а то в цілі улешеня науки писаня як найширшим масам. Меморіял кінчить ся просьбою, щоби академія виготовила проєкт такого управильнення правописи.

— **Товариство „салютуючих“.** Гр. Гаррахагітує у Відні відозвами за основанем товариства, якого члени обовязують ся поздоровляти по військовому, се є салютувати. Сей звичай вже був прийняв ся в деяких кругах Віденців, переважно лисих, які через осінь і зиму виключно салютували, але з весною вернули до давного „шапкованя“. Віденська праса прийняла проєкт гр. Гарраха з насмішкою.

— **Агітація за словінським університетом.** Люблянська часопись Slowenski Narod оповіщує відозву до всіх громадских рад словінських і товариств, аби в день отвореня парламенту висилали телеграми до міністерства просьвіти з жаданем заложеня в Люблянї словінського університету. У відозві ручить Sl. Narod, що акція поведе ся, бо справу словінського університету підпирають Чехи і Русини.

— **„Пан кондуктор“.** Оден з дневникарів був свідком ось якої веселої пригоди. Якась польска родина, муж і жінка, вибрались до Відня а за товмача взяли собі свого сінка, гімназьяльного ученика. Перед Віднем сінко на порученє родичів мав спитати кондуктора, чи ще далеко до Відня. Малий Німець знаючи, що кондуктор (громозвід) називає ся по німецки der Blitzableiter, відозвав ся до залізничного кондуктора: Herr Blitzableiter! Інші подорожні почали сьміяти ся, а кондуктор обидив ся і випросив собі такого жарту. Аж дневникар пояснив кондукторови, що хлопчина зовсім не мав наміру его обиджати, а лише ляхо висловив ся по німецки, як звичано ученик галицької гімназії.

— **Майно в цвѣтах.** По помершій Фридриху Вігані відбула ся оноді ліцитація плеканних ним зазулинців (Orchis). Цвѣти ті продано за 94,000 К. В тій квоті містить ся 28,185 К одержані за три окази зазулинця Miltonia Vexillaria, дуже рідких і нігде більше не зустрічених відмін зазулинця. На цвѣтах тої відміни є немовби намальований мотиль в найяркїйших красках. Віган купив був сей оказ в 1896 році від плекателя зазулинців Квана Мільтона за 2,070 К і зробив з него ще дві щепки. На ліцитації продано одну щепку за 9,040 К, а другі два вазонки того зазулинця купив якийсь инший любитель цвѣтів.

— **Дрібні вісти.** Др. Михайло Новаковський отворив адвокатску канцелярию в Богородчанах. — В Читальні „Просьвіти“ в Щирци відчитає дня 9. с. м. п. Галя Микулівна реферат про розвиванє домашнього промислу. — Бурмістр м. Броди, п. Рітель, зрезигнував зі своєї посади.

— **Репертуар руского театру в Ярославі.** (Саля „Сокола“. Початок год. 8. вечером. Білети продає цукорня п. Гемпля).

В суботу 8. с. м. „Галька“ опера в 4 діях Монюшка. Музика військова.

В неділю 9. с. м. „Ой не ходи Грицю“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицького.

Посмертні поповідки.

— **О. Антін Ансентий**, завідатель руско католицької парохії у Вашківцях на Буковині, упокоїв ся дня 5. с. м. в 29. році житя. В. е. п.!

— **О. Михайло Кульматицкий**, радник митрополитичної консисторії, папський шамбелян, в. с. л. служений городецький декан і парох в Городку, упокоїв ся дня 4. с. м. в 84. році житя, а 55. сьвященства. В. е. п.!

— **Юліян Михаць**, студент III. р. прав, упокоїв ся у Львові дня 5. с. м. в 22. році житя. Похорони відбули ся нині по полудни з дому Анатомії при ул. Пекарській. Покійний був одним з тих, які укінчивши школи, кидають ся в вир політики і просьвітного житя, яких метою самосьвідомість і сила українського народа. Брав живу участь в житю публичнім, а спеціально працював в своїм повіті дрогобицьким. В. е. п.!

Телеграми

з дня 7. червня 1907.

Будапешт. Вчєра о год. пів до 8. вечером приїхав ту цісар з цілою дружиною. Перед дворцем і на улицах з дворця до замку зібрали ся великі маси народа і витали монарха з одушевленем. З огляду на заповіджену демонстрацію робітників за загальним правом голосованя, сконсигновано на улицах велике число поліціянтів.

Петербург. З Тегерану доносять, що проти губернатора бунтівника Люрістану вислано відділ кавалерії, піхоти і артилерію. Коло Керманшах прийшло до бою, в яким полягло много війська.

Марокко. Військо султанське заскочене не надійно ватагами ворохобників пішло в розтіч, а цілий табор з 200 жінками мароканського султана дістав ся в руки претендента до султанського престолу.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представлєне. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Антін Хойнацкий
книгар, Львів

→→ Арсенальска ч. 6. ←←
(побіч костела оо. Доминиканів)

- має на складі:
- Meyers Konversations-Lexicon 5 Auflage 1—12 томів в хор. оправі 25 К
 - Тогож 3 Auflage (complet) 16 томів 40 К
 - T. B. Macaulaya Dzieje Anglii 10 t. opr. 10 К
 - I. W. Goethe: Faust. Część I i II przekład Feliksa Jezierskiego opr. Warszawa 4 К
 - Jasnowidząca, z Prevost tom I opr. Warszawa 1832 2 К
 - Pismo Święte starego testamentu z illustr. Gustawa Doré oryg. opr. 25 К
- принймає всякі замовленя на нозі і старі книжки, ноты, образи, часописи і анонси і висилає такїж скоро будь то за послїплатою, будь то за попереднім надісланем належності.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжа і продуктів у Львові

від 27. мая до 26. червня 1907:

за 50 клг.

Пшениця	9-70—8-90 К
Жито	8-40—8-60 К
Ячмінь броварняний	9-00—9-50 К
Ячмінь на пашу	0-00—0-00 К
Овес	9-60—9-00 К
Кукурудза	7-25—7-50 К
Просо	0-00—0-00 К
Горох до вареня	11-25—11-75 К
Горох на пашу	8-50—9-00 К
Бобик	7-35—7-60 К
Конюшина червона	65-00—75-00 К
Конюшина біла	35-00—40-00 К
Конюшина шведска	00-00—00-00 К
Тимотка	36-00—38-00 К
Ріпак зимовий	12-75—13-00 К
Насіне конопл.	0-00—00-00 К
Хміль	60-00—80-00 К
Насіне льняне	00-00—00-00 К
Львянка	00-00—00-00 К

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5-50	8-55	1-30	5-25	9-50
Кракова	7-25	9-45	—	8-40	2-31
Ряшева	—	—	1-10	—	—
Підволочиск	7-20	12-00	2-16	5-40	10-30
Черновець	8-05	—	2-25	—	9-00
Черновець	—	—	3-35	—	12-20
Станиславова	5-55	—	—	—	—
Коломні	—	10-05	—	—	—
Стрия	7-29	11-50	3-51	—	10-50
Пустомит	7-29	11-50	3-51	9-40H	10-50
Самбора	8-00	10-30	1-55	—	9-20
Любіня	8-00	10-30	1-55	9-20	11-50†
Рави рускої	7-10	12-40	4-50	—	—
Янова	8-22	1-15	5-00	9-25	10-10†
Брухович	7-10	12-40	1-45†	4-50	8-20
Брухович	10-05†	—	3-25	5-30	9-35L
Зимної води	5-50	7-25	1-10	5-25	9-50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3-45	8-25	2-45	7-05	11-10
Кракова	—	8-40	6-15	7-20	12-45
Ряшева	—	—	4-05	—	—
Підволочиск	6-20	10-45	2-17	7-00	11-15
Черновець	6-10	9-20	1-55	—	10-40
Черновець	—	—	—	—	2-51
Станиславова	—	—	—	5-50	—
Коломні	—	—	2-35	—	—
Стрия	7-30	—	2-28	6-25	11-30
Пустомит	7-30	10-45H	1-26	6-25	10-30
Самбора	6-00	9-05	4-30	—	10-51
Любіня	6-00	9-05	2-10†	4-30	10-51
Рави рускої	6-12	11-05	—	7-10	11-35†
Янова	6-58	9-15	1-35†	3-35	6-30
Брухович	6-12	11-05	2-28	5-45	8-34L
Брухович	9-05†	12-41†	3-45	7-10	11-35†
Зимної води	3-45	8-40	4-05	7-20	11-00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені † — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою L.

Іван Олійник

Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сью пору в **Верхраті**, почта в місци.

Всілякі КУПОНИ

вильосовзні цінні папери

виплачує без потрученя провизії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного